

מ"ת 7287/02/21 - אברהם מלכה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 7287-02-21 מדינת ישראל נ' מלכה
תיק חיצוני: 230901/2021

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
המבקש:	אברהם מלכה
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי השחרור כפי שנקבעו בהחלטתי מיום 23.2.21 על פיה שוחרר המבקש לתנאי מעצר בית מלא בבית אימו כאשר הותר לו לצאת "להתאווור" מדי יום בין השעה 10:00 ועד השעה 12:00 ממקום הפיקוח בליווי אחד המפקחים המורשים ותנאים נוספים כמפורט בהחלטה האמורה.

יצוין כי החלטתי זו התקבלה בהתאם להסכמות הצדדים שהוצגו במהלך הדיון בבקשה ולאחר שמיעת המפקחים.

המבקש עתר להקל בתנאי השחרור באופן שמעצר הבית יצומצם כך שיתאפשר לו לצאת בבוקר לעבודתו ומעצרו יצומצם למעצר בית לילי בלבד. עוד ביקש הסנגור לקבוע דיון בבקשה בנוכחות הצדדים.

הבקשה הועברה לקבלת עמדת בא כוח המשיבה אשר התנגדה לבקשה, בנימוק שלא חלף זמן ארוך מאז קבלת ההחלטה ולא השתנו הנסיבות. עוד טען ב"כ המשיבה כי החלפת ייצוגו של המבקש אינה מהווה עילה לדיון מחודש בבקשה.

יצוין מיד כי הסנגור, בדיון שהתקיים, הדגיש כי הבקשה אינה קשורה בהחלפת ייצוגו של המבקש, אלא משיקולים ענייניים ומצבו האישי של המבקש.

בדיון טען המבקש, באמצעות בא כוחו, כי הוא אשר עוסק בתחום הנדל"ן "ומנסה להרים שוב את העסק שבנה בשתי ידיו", וכי ניתן לאיין את המסוכנות הנובעת ממנו באמצעות חתימה על ערבות בסכום גבוה.

המבקש טען כי אופי עבודתו כרוך בפגישות פרונטליות במשרדים שונים, וכי יש לו שותף שהוא עו"ד במקצועו "ולא מתעסק בנדל"ן" וכי עיקר עבודתו של המבקש היא שיווק.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי אין מקום להיעתר לבקשה כיוון שלא התמלאו התנאים האמורים בסעיף 52 לחסד"פ. עוד נטען כי מאחר שהמבקש נהג בזמן פסילה, בין היתר, הרי שהוא למעשה נהג בניגוד למצוות בית המשפט ולכן בית המשפט אינו יכול לתת בו את האמון הנדרש.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה.

בהתאם לסעיף 52 לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים) ניתן לפנות בבקשה לעיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצר או שיחרור אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

בעניינינו שוכנעתי כי אף אחד מתנאים אלה אינו מתקיים.

בכל הנוגע לחלוף הזמן עסקינן בתקופה של כחודש ימים מאז ניתנה ההחלטה על שחרור המבקש לתנאי מעצר בית בתנאים ומכאן שלא מדובר בפרק זמן ניכר בהתאם לפסיקה.

הוא הדין באשר לשינוי הנסיבות שעה שלא הונחה בפניי כל ראיה לשינוי כאמור ושעה שלא נתגלו עובדות חדשות שיש בהן כדי לשנות מהאמור בבסיס החלטתי הנ"ל. יצוין כי מצבו הכלכלי של המבקש היה ידוע שעה שהוחלט על שחרורו בתנאים כפי שנקבעו, ולא מצאתי כי מדובר בשינוי באופי עבודתו של המבקש או בשינוי של נסיבות.

נכון עוד לציין כי על מנת שבית המשפט יעתר לבקשה להקלה בתנאי השחרור ויתיר למבקש לצאת לעבודתו כפי שביקש, על בית המשפט להשתכנע כי הוא יוכל ליתן אמון במבקש שלא יפר את תנאי השחרור שבין היתר אף כוללים את ההנחה כי לא ינהג שוב ברכב, הן מכח הפסילה המיוחסת לו בתיק הפסילה "המקורי" (שבגינו מיוחסות לו העבירות כאן) והן מכוח ההחלטה בתיק כאן. עוד יצוין שהמשיב אשר נפסל מלנהוג ברכב פרטי נהג, כך על פי הנטען בתיק כאן, באופנוע כאשר הוא כלל אינו מורשה לנהיגת רכב מסוג זה ומשכך, נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה אשר בשלב זה אני סבורה כי תנאי המעצר כפי שנקבעו הם כאלה שיש בהם כדי לאיין מסוכנות זו ואילו מתן אפשרות למבקש לצאת לעבודתו כפי שפורט בבקשה אין בהם כדי למנוע את המסוכנות הנשקפת מאת המבקש בשלב זה.

יצוין כי לעת הזו, משלא חלף זמן ארוך ממועד מתן ההחלטה, לא מצאתי גם כי מתקיים מרכיב של אמון בעוצמה שתאפשר הקלה ביציאתו של המבקש מביתו כמבוקש על ידו.

לאור כל האמור לעיל החלטתי לדחות את הבקשה.

המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשפ"א, 26 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.